

НИКОЛА ВАПЦАРОВ

СЕЛСКА ХРОНИКА

chitanka.info

По радиото някой
шумно спори.
С кого?
Не знам.
А може би с народа.
Говори си и нека си говори,
нали затуй му плащат хората.

„Държава има,
има власт, която
неспирно бди
за вашите интереси.
Хвърлете лозунга!
Плаката на земята!
Народът е доволен,
сит
и весел.“

Във кафенето
някой се изсекна
и дълго трна
със здравите опинци,
изгледа се и каза уж полека:
— Комай ни лъжат
тия синковци.
А и в писанието
писано е божем:

„Глас народен — глас божии.“
— Комай си прав —
обади се от ъгъла
един младеж
със глас от глад изстинал, —
нали така ви лъгаха
и през

петнайсега година?

*И ако нас ни карат
да умираме,
а ако нас ни тикат
към куршумите,
то сигурно и лудия
разбира,
че ние трябва
да си кажем думата.*

*Та казвам аз,
понеже няма
олио
и хлябът е
от мъката по-чер,
един е лозунга:
Терора долу!
Съюз със СССР!*

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.